

*Dialog in sožitje
nista samo v
interesu slovenske
narodne skupnosti...*

Pogovor s predsednikom
sosveta in predsednikom
NSKS dr. Matevžem Gril-
cem na straneh 4/5

Prijave k dvojezičnemu pouku še možne!

V prvih desetih dneh
šolskega leta imajo
starši še možnost,
da na dvojezičnem
ozemlju prijavijo
svoje otroke k
dvojezičnemu pouku.

LETO XXXXI.
Številka 37
Cena 8,— šil.
(10000 din)
petek,
15. septembra 1989
Poštna plačana
v gotovini
Celovec P.b.b.
Erscheinungsort
Klagenfurt/
Izhaja v Celovcu
Verlagspostamt
9020 Klagenfurt/
Poštni urad
9020 Celovec

Na otvoritvi letošnjega lesnega sejma se je minister za kmetijstvo dr. Franz Fischler pogovarjal tudi z našima zastopnikoma Skupnosti južnokoroških kmetov (SJK) o kmetijskih vprašanjih. Z leve: dipl. inž. Štefan Domej, Janko Zwitter in minister dr. Franz Fischler.

Zbornični svetnik Zwitter v pogovoru z ministrom Fischlerjem: „Najti za Obir rešitev, ki bo upoštevala tudi težnje kmetov“

V pogovoru z zveznim ministrom za kmetijstvo in gozdarstvo dipl. inž. dr. Fischlerjem je zbornični svetnik SJK Janko Zwitter zahteval, da je treba za tovarno celuloze Obir najti tako rešitev, ki bo upoštevala tudi težnje in interese kmetov. Koroška, tako Zwitter je ena izmed najbolj gozdnatih dežel, zato je treba surovino, les, predelovati doma in tako skrbeti za delovna mesta v industriji in v gozdnem gospodarstvu. Vrh tega so kmetje zadnja leta zgradili številne gozdne poti za spravlanje lesa. Naj te investicije zdaj grejo k zlu? Posebej je Zwitter opozoril na položaj v Obirju, kjer imajo lesa še za mesece vnaprej v zalogi in je gospodarska neumnost z nekim dekretom ukiniti njegovo predelavo. Minister Fischler je zborničnemu svetniku obljubil, da bo njegove predloge skušal upoštevati. Zadnja odločitev pa bo padla na Koroškem, tako Fischler.

V Celovcu zapolnjena vrzel med vrtcema in Slovensko gimnazijo

Dvojezična ljudska šola v Celovcu začela s poukom

Zasebna dvojezična ljudska šola v Mohorjevi hiši v Celovcu je odprla svoja vrata. V ponedeljek, 11. septembra je bilo v treh razredih zbranih 41 učencev (1. razred 22, 2. razred 10 in 3. razred 9). Kot veliki del dvojezične izobraževalne ponudbe za Slovence kot npr. Zvezna gimnazija za Slovence, dvojezični vrtci, je tudi ta zasebna šola sad vztrajnosti in samopomoči naše narodne skupnosti. S to šolo je v Celovcu zapolnjena vrzel med vrtci in Slovensko gimnazijo, kar za deva dvojezični pouk.

Ravnateljica dvojezične ljudske šole Marica Hartmann je staršem in otrokom predstavila tudi učitelje. V drugem razredu poučuje Mirjam Užnik, v tretjem pa Tomo Millonig. Verouk poučuje Roman Kutin, za otroke, ki so prijavljeni za zavetišče, skrbi glavnošolska učiteljica Elica Vospornik, ročno delo pa poučuje Veronika Picej.

Ljudsko šolo bo odprla 2. oktobra zvezna ministrica za pouk in umetnost dr. Hilde Havliček. Navzoča bosta tudi celovski župan Leopold Guggenberger in deželni glavar dr. Jörg Haider, krški škof dr. Egon Kapellari pa bo prostore blagoslovil.

Šolske prostore sta načrtovala notranja arhitektka Veronika Grilc-Rutar in dipl. inž. Fritz Breituß.

Na sliki z leve: glavni urednik SV Ivan Lukan, konzul Mikša, predsednik ZSO dipl. inž. Feliks Wieser, ambasador Miloš Krstič, župan Hanzi Ogris, generalni konzul Borut Miklavčič, tajnik NSKS mag. Marjan Pipp, član predsedstva NSKS dv. sv. dr. Pavel Apovnik in glavni urednik NT Silvo Kumer. Foto: Stingler

Jugoslovanski ambasador se informiral pri koroških Slovencih

Narodni svet Koroških Slovencev in Zveza slovenskih organizacij sta pretekli ponedeljek pri Miklavžu v Bilčovsu informirala jugoslovanskega ambasadorja v Avstriji Miloša Krstiča o trenutnem položaju slovenske narodne skupnosti na Koroškem. Miloš Krstič je dejal, da se bo SFR Jugoslavija kljub svojim lastnim težavam v državi naprej zavzemala za pravice koroških Slovencev in bo od Avstrije naprej zahtevala izpolnitev člena 7 ADP. Krstič pa je pozdravil vstop koroških Slovencev v narodnostni sosvet, ki da bo nudil dodatno pogovorno raven z zvezno vlado, ki je kompetentna za izpolnitev pravic člena 7. Miloš Krstič pa se je ta teden srečal tudi z deželnim glavarjem Haiderjem, predsednikom socialistične stranke Ambrozyjem, predsednikom ljudske stranke Zernattom in predsednikom deželnega zbora Unterriederjem.

Generalni konzul Borut Miklavčič pa je informiral zastopnike osrednjih organizacij tudi o srečanju predsednika SR Slovenije Dušana Šinigoja s koroškim deželnim glavarjem Haiderjem. Poleg vprašanj varstva okolja sta se pogovarjala tudi o karavanskem predoru, kmetijstvu ter o manjšinskem vprašanju, le to pa je koroški tisk bolj ali manj zmolčal, tako generalni konzul. Naslednje srečanje med Haiderjem in Šinigojem bo pa konec septembra.

Smolle in Wabl predala evropski skupnosti „Zeleno pismo“

Ta teden sta predsednik zelenega kluba v parlamentu, Andreas Wabl in zunanje politični govornik Zelenih, Karel Smolle v Straßburgu predala predsedniku komisije Evropske skupnosti Jacquesu Delorsu pismo, v katerem Zeleni tolmačijo njihovo stališče k ES in k oblikam sodelovanja med Avstrijo in ES. Politika Zelenih sta vodila pogovore tudi s članom komisije Fransom Andriessenom, ki je pristojen za zunanje odnose ES in Carlom Ripa di Meanom, ki je pristojen za ekološko politiko ES.

Centralna točka pisma je avstrijska nevtralnost. Rečeno je, da je nevtralnost tudi danes istega pomena kot v času njene razglasitve, saj omogoča Avstriji v času novega preseljevanja ljudstev politiko odprtih meja in posredovanja med drugimi državami. Avstrija danes stoji pred nalogo, da dokaže verodostojnost svoje nevtralnostne politike. Zeleni so prepričani, da članstvo Avstrije v ES že iz pravnih razlogov ni možno. Zaradi nevtralnosti mora v odnosih Avstrije do ES namreč biti zagotovljeno vsaj, da Avstrija obdrži možnost za samostojno zunanjo gospodarsko politiko, da lahko v slučaju grozečega oboroženega konflikta suspendira ali celo ukine članstvo, da obdrži takšno kmetijstvo, ki lahko po potrebi samo oskrbuje avstrijsko ljudstvo in da Avstrija predvsem na področju varnostne in vojaške politike obdrži popolno samostojnost. Vse to bi ob avstrijskem pristopu pogojevalo tolikšne spremembe ustanovitvenih pogojev Evropske skupnosti, da realnopolitično gledano s tem ni možno računati. S tem v zvezi Zeleni opozarjajo tudi na zaskrbljenost vzhodnih držav, predvsem Madžarske, saj bi v primeru pristopa med njimi in Avstrijo nastala nova pregrada.

„Brez dvoma je mednarodno sodelovanje prav na področju ekološke politike nujno potrebno. Študij različnih dokumentov ES pa daje povod za skepso, kar se tiče uresničevanja na tem področju potrebnih ukrepov znotraj skupnega trga,“ je rečeno v pismu. Približevanje Avstrije k ES je treba videti tudi pod tem vidikom, da vedno močnejša gospodarska konkurenca razdira socialne strukture, ne da bi nastale nove in da se ob razvijanju novih tehnologij še zmeraj ne upošteva možnih posledic ter da manjka demokratična kontrola. Od napačnega ocenjevanja atomske energije vodi direktna pot k industrijskemu izrabljanju genske tehnologije. V ES se doslej ne upošteva dejansko ceno gospodarske rasti, npr. stroškov za sanacijo okolja zaradi naraščajočega prometa, za odstranjevanje odpadkov jedrskih elektrarn ali možnosti za varčevanje energije. Posledice nemotenega tranzitnega prometa skozi Avstrijo v slučaju pristopa bi bile fatalne. V ES obstaja tendenca, da na področju zaščite okolja obvelja stališče najmanj razvite včlanjene države, kar onemogoča takojšnje učinkovite ukrepe.

Po mnenju Zelenih pa naj Avstrija še naprej in to v dosti večji meri igra vlogo prvaka na področju zaščite okolja, kot je to npr. že storila pri uvedbi katalizatorja za avtomobile. Za igranje te vloge, kot tudi za vlogo liberalne azilne dežele na meji med zahodom in vzhodom pa Avstrija potrebuje razumevanje v ES včlanjenih držav. Zato se Zeleni zavzemajo za čim tesnejše sodelovanje na področjih raziskovanja, izobraževanja, znanosti, razvijanja novih oblik energetske politike itd. V pismu pravijo, da Evropska skupnost z letom 1992 nikakor ne sme postati „trdnjava Evropa“.

Pismo vlade Evropski skupnosti s prošnjo po pristopu se omejuje na nekaj stavkov. Zeleni so lastno pismo ES predali tudi zato, da opozorijo na pravne probleme v zvezi z avstrijsko nevtralnostjo in na pomisleke velikega dela avstrijskega prebivalstva.

R. V.

Otvoritev

38. mednarodnega lesnega sejma v Celovcu

V sredo, 13. septembra je zvezni minister za kmetijstvo in gozdarstvo dipl. inž. dr. Franz Fischler otvoril 38. mednarodni lesni sejem v Celovcu. Ob tej priliki je Fischler poudaril, da je gozdarstvo v Avstriji velikega pomena, saj je skoraj polovica avstrijske površine gozd.

Na tem sektorju bo treba razviti nove ideje, da bo avstrijsko gozdarstvo lahko tudi v bodoče konkurenčno na mednarodnem trgu. To bo še posebno potrebno, če se bo Avstrija vključila v veliko gospodarsko tržišče Evropske gospodarske skupnosti. Kljub določenemu optimizmu, da se bo Avstrija lahko uveljavila s svojim gospodarstvom znotraj EGS, pa velika evforija ni upravičena. Posebno bo še potrebno upoštevati ekološko vprašanje in to na vseh področjih. In sicer glede zakonodaje o zaščiti gozda, zraka, vode in zemlje. Zato pa bo potrebno sodelovanje z vse-

Predsednik KSOO odstopil

Na seji preteklo sredo je predsednik Kluba slovenskih občinskih odbornikov Fric Kumer oddal svojo funkcijo. V izjavi za tisk KSOO poudarja, da predsednik ni odstopil zaradi internih težav v klubu, ampak zaradi „poseganja od zunaj“.

Predsedstvo KSOO je po izčrpnih diskusijah vzelo odstop na znanje in se je zahvalilo predsedniku. Predsedniške posle bo začasno vodil podpredsednik mag. Peter Waldhauser. Predsedstvo KSOO pa se bo v naslednjih tednih pogovarjalo z obema osrednjima političnima organizacijama in bo pripravilo občni zbor KSOO.

Avstrijsko gozdarstvo je tudi mednarodnega pomena

mi državami, kajti zaščita celotne narave bo izvedljiva le na najširši bazi. Ne gre, da bi razprodali najbolj dragoceno stvar, katero imamo — našo naravo, tako Fischler. Narava, in še posebej naš gozd je življenjska podlaga nas vseh, in nato jo je treba zaščititi z učinkovito zakonodajo. Tako bo morala tudi industrija prispevati svoj del k varstvu okolja, pa čeprav je to večkrat finančno veliko breme. Tako se je minister Fischler tudi zavzel za preureditev davčnega sistema, po katerem naj bi bili honorirani obrati, ki se trudijo za varstvo okolja. Glede morebitnega vstopa Avstrije v veliko gospodarsko tržišče je Fischler menil, da bi imela Avstrija šanžo za preživetje le takrat, če bo producirala kvalitetne produkte, kajti po teh bo vedno večje povpraševanje. S tem bo imela Avstrija realne šanse, da se bo uveljavila tudi znotraj EGS.

Prav tako je poudaril pomen avstrijskega gozdarstva in lesne industrije tudi deželni glavar dr. Jörg Haider, ki je opozoril

na dejstvo, da ima Koroška nadpovprečno visok delež gozda v primerjavi z drugimi zveznimi deželami. Razveseljivo je tudi, da se ljudje vedno bolj zavedajo kvalitete lesenih produktov in temu se primerno tudi poslužujejo te surovine. Deželni glavar Haider je tudi poudaril važnost ekološkega vidika in je menil, da je treba tožadevno postaviti jasne okvirne pogoje glede varstva okolja. To pa je velika naloga, katero ne bo mogla rešiti dežela sama. Zato hoče Haider narediti pogodbo glede varstva okolja z vsemi deželami v prostoru Alpe-Jadran in tako strateško doprinesti k izboljšanju trenutne situacije.

Velikega pomena pa je tudi bio-energija, katero velja uveljaviti kot atraktivno alternativno obliko energije. Na področju gozdarstva pa bo treba ponuditi mladini boljše možnost izobrazbe. Prav tako potrebno pa bo tudi izdelati nov koncept marketinga. Izkoristiti je treba vse šanse na tržiščih, in to še posebno v zgornjem italijans-

kem trgu. Še posebno zaradi morebitnega vstopa Avstrije v EGS je treba izdelati tehnološki napredek, da bo avstrijsko in tudi koroško gozdarstvo v stanju, da se bo uveljavilo na velikem gospodarskem tržišču.

Zvezni minister za kmetijstvo in gozdarstvo iz Bonna dr. Ignaz Kiechle je potrdil, da je celovški lesni sejem na visokem strokovnem nivoju. Glede gospodarstva in lesne industrije pa je Kiechle menil, da Avstrija lahko optimistično gleda integracijo v Evropsko gospodarsko skupnost.

Otvoritev celovškega lesnega sejma se je med številnimi vidnimi zastopniki iz gozdarstva, politike in kulture na deželni in državni ravni udeležil tudi jugoslovanski ambasador Miloš Krstić, konzula Borut Miklavčič in Franc Mikša, poslovodja Združene zveze dipl. trg. Joza Habernik in zastopnika SJK Janko Zwitter in dipl. inž. Štefan Domej ter predsednik ZSO dipl. inž. Feliks Wieser.

Heidi Stingler

„Nezaslišano, kaj so si tu dovolili!“

Župnik Anton Kuchling ima samo nemški nagrobni napis

Življenje župnika Antona Kuchlinga je bilo ena sama oporoka. Le brati jo je bilo treba znati. Vse svoje življenje se je zavzemal za enakopravnost šibkejšega, točneje slovenskega človeka. Na svoja stara leta je prišel hudo bolan v samostan k šolskim sestram v Šentrupert pri Velikovcu. 1. 10. 1988 je tam za zmeraj zatisnil oči in obmolnil. Pokopan je na pokopališču v Šentrupertu pri Velikovcu. Nagrobni napis Antona Kuchlinga je nemški.

Jože Damej, župnik v Šentrupertu pri Velikovcu, je dejal, da je odgovoren za to odločitev, da dobi Anton Kuchling nemški nagrobni napis, župnijski svet. Več v pogovoru z Našim tednikom ni hotel povedati. Pa je resnica le nekoliko drugačna. Župnik je predsednik župnijskega sveta in brez župnikovega pristanka župnijski svet ničesar ne more podvzeti. Nemški nagrobni napis ima še več slovenskih duhovnikov, tako tudi župnik dr. Franz Zeichen.

Kako gledajo prizadeti na to odločitev? Ta odločitev jih je tako zelo prizadela, da so ostali redkobesedni. „To je žalitev Kuchlinga, žalitev Zeichen. Kdor je za to odgovoren, ta nima pietete!“ In samo še en stavek: „Nezaslišano, kaj so si tu dovolili!“ Tudi šolskim sestram v Šentpetru samo nemški napis ni po volji.

Ob robu pa še to: Anton Kuchling si je že za časa življenja pripravil grobišče v Dobrli vasi. Tam je napis slovenski. Tudi ta nagrobni spomenik prča o želji Antona Kuchlinga, da si želi nagrobni spomenik, če ne v slovenskem jeziku, pa vsaj v obeh deželnih jezikih.

vigo

Panevropska unija za pestro Evropo narodov

V soboto, 16. septembra 1989 bo v Celovcu (v domu sindikatov) dan evropskih narodnostnih skupnosti, organizira pa ga avstrijsko gibanje Panevropa. Med drugim bo predaval univ. docent dr. Arnold Suppan, dr. Otto Habsburg bo spregovoril o Evropi regiji — Evropi manjšin in po poldanskem forumu, na katerem bosta med drugim sodelovala tudi dr. Valentin Inzko in dr. Reginald Vospernik, bo ples narodnih skupnosti. Svoje sodelovanje sta med drugim obljubila tudi minister dr. Busek in madžarski minister Imre Pozsgai.

Minuli ponedeljek so zastopniki Panevrope časopisom tolmačili svoje poglede na svet, predvsem na vprašanje narodnih skupnosti v Evropi. Vidno je postalo, da se Panevropa zavzema za narodnostno čimbolj pestro Evropo, vprašljivo pa je, če je temu plemenitemu cilju zadoščeno že z nekimi generalizirajočimi izjavami, kakor „mi se ne spuščamo v lokalne konflikte, stvari vidimo bolj globalno“ ali če njeni predstavniki sicer uporabljajo pojem narodne skupnosti, pri tem pa mislijo v kategoriji „jezikovne skupine z določeno samostojnostjo“. Predstavniki Panevrope so mnenja, da bo Evropa prihodnosti

morala opraviti z mejami, ki so zanje nesrečen preostanek 19. stoletja, in se napotiti v neko skupno evropsko državo, kjer ne bojo narodi drug drugega stiskali, ampak bosta zavladata enakopravnost in prijateljstvo med posameznimi narodi in narodnimi skupnostmi.

Gibanje Panevropa se pojmuje kot nadstrankarsko. Podpredsednik koroškega panevropskega gibanja inž. Goess je prepričan, da bojo v Celovcu sprejeli čarto evropskih narodnih skupnosti. Čarta narodnih skupnosti v Avstriji, sprejeta že pred leti, mu je neznana. O Haiderjevi napovedi, da bo odslej vsako leto v Celovcu srečanje narodnih skupnosti Evrope, pa je Goess dejal, da jo je spretno povzel od panevropskega gibanja, da sploh ni njegova.

V soboto popoldne bo tudi velika podijska diskusija, na kateri bosta med drugimi sodelovala tudi dr. Valentin Inzko in dr. Reginald Vospernik. Svoj prihod pa sta obljubila tudi avstrijski minister Busek in madžarski minister Pozsgai.

Kulturno srečanje pa bosta popestrila tudi ansambel Korenika in folklorna skupina iz Globasnice.

Franc Wakoūnig

Na Bledu sta se pretekli teden srečala predsednik SR Slovenije Dušan Šinigoj in koroški deželni glavar Jörg Haider. Pogovor je tekel mdr. tudi o manjšinskem vprašanju, Haider je Šinigoja informiral o tem, da namerava pri deželni vladi ustanoviti poseben pododbor za manjšino in da hoče na Koroškem vsako leto pripraviti manjšinski kongres.

Naš tednik: Na prvi seji narodnostnega sosveta si bil z glasovi NSKS, Cerkve, svobodnjaške in ljudske stranke izvoljen za predsednika tega gremija. Socialisti pa so podprli ZSO in njihovega kandidata. V tem vprašanju torej ni bilo enotnosti med obema osrednjima organizacijama. Si bo NSKS v prihodnje kljub temu prizadeval, da bo nastopal skupno z ZSO enotno oz. ali bo vedno znova potrebno iskati v posameznih vprašanjih nove koalicije v sosvetu?

Dr. Grilc: Dejstvo je, da se bo sosvet v prvi vrsti ukvarjal z zelo konkretnimi vprašanji, zato sem prepričan, da bo med obema osrednjima organizacijama prišlo v največji meri do soglasja — tudi zaradi tega, ker imata v bistvu obe iste cilje. Neenotnosti na prvi seji so v bistvu le porodni krči in bodo gotovo zelo hitro splahneli, seveda pa le s pogojem, da bosta obe osrednji organizaciji resno jemali delovanje sosveta. NSKS hoče konstruktivno sodelovati, isto pa pričakuje tudi od ZSO. Če ZSO namreč ne bi hotela resno sodelovati, se gotovo ne bi odločila za vstop v sosvet.

Naš tednik: ZSO je bila pravzaprav do zadnjega trenutka proti vstopu v sosvet, za vstop se je odločila šele zaradi pritiska in strahu, da v tem gremiju ne bi bila zastopana. Se kot predsednik sosveta ne bojiš, da bo ZSO z obstrukcijo skušala dokazati nesposobnost sosveta pri iskanju konkretnih rešitev?

Dr. Grilc: To je možno. Jaz mislim, da do enotnega nastopa na prvi seji sosveta ni prišlo zaradi tega, ker med funkcionarji obeh organizacij manjka potrebno zaupanje. Dejstvo je, da je bil NSKS že pred dvema letoma za vstop. Dejstvo je tudi, da bi vstop že lani v igri pomagal prej ustanoviti dvojezično trgovsko akademijo. Če bi prej vstopili v sosvet, bi tudi prej dobili finančno podporo, zakon o otroških vrtcih bi prej diskutirali, verjetno pa bi tekla tudi šolska diskusija povsem drugače.

ZSO se ni mogla odločiti za vstop in je to storila šele pet minut pred dvanajsto — iz tega bi lahko sklepali, da tam stvari ne jemljejo tako resno kakor mi. Tudi sestav sosveta s strani ZSO kaže, da je ta organizacija morala dati precejšnje koncesije nasprotnikom sosveta.

Naš tednik: Ste bili iz teh razlogov tudi proti delitvi delovne dobe predsednika oz. proti zmanjšanju pooblastil predsednika?

Dr. Grilc: Proti delitvi delovne dobe predsednika oz. proti krhanju funkcije predsednika smo bili tudi iz načelnih razlogov. Štiri leta je doba, v kateri se dajo izvršiti določeni načrti in cilji — pomembno vlogo pri tem ima seveda predsednik. Na drugi strani pa nimamo nobenega zagotovila, da bo ZSO dejansko konstruktivno sodelovala. Če pa bo ZSO res sodelovala, kar seveda upam, pa sem po dveh letih pripravljen svoje predsedniško mesto tudi oddati. Le s konstruktivnim sodelovanjem bomo lahko uspešni; upam, da bo tudi ZSO prispevala svoje. Popolnoma prepričan o tem pa danes še nisem.

Naš tednik: V narodnostnih vprašanjih so koroške stranke doslej vedno enotno odločale. V sosvetu je pri glasovanju za predsednika zapustila SPÖ ta trostrankarski sporazum. Ali to pomeni, da je z ustanovitvijo sosveta padla tudi trostrankarska enotnost v narodnostnih vprašanjih?

Dr. Grilc: Neenotnost strank pri glasovanju za mesto predsednika gotovo ni znak, da stranke v prihodnje več ne bodo koordinirale svojih stališč. Trostrankarski sporazum je bil sklenjen za vsebinska vprašanja glede slovenske narodne skupnosti. Tu pa je dosti znakov, da bodo stranke tudi vnaprej nastopale enotno.

Sicer sem pričakoval, da bo socialistična stranka nekoliko odstopila od podpore nemško-nacionalni politiki na Koroškem. Pogovori s socialističnimi funkcionarji na Koroškem pa so dokazali, da ni tako. Slovencem naklonjeni socialisti še zdaleč niso tako močni, da bi lahko s svojim mnenjem prodrli v stranki, stranka se slej ko prej sklicuje na to, da je mišljenje v stranki pač protislovensko in da stranka ne namerava skupno s Slovenci delati opozicijske politike proti deželni glavarju Haiderju. Zato na Koroškem trostrankarski sporazum še ni padel; vse kaže, da bo Haider z FPÖ še naprej diktiral manjšinski politiki.

Naš tednik: Kako pa potem glede na ta položaj ocenjujete sodelovanje zastopnikov strank v sosvetu?

Dr. Grilc: Mislim, da so zastopniki strank na prvi seji dobro sodelovali. Ni bilo videti, da imajo stranke že kakšne dogovore, pa tudi med strankami in katero slovensko osrednjo organizacijo ni bilo opaziti kakih „dogovorov“. Vse kaže, da hočejo stranke resno sodelovati, kar se je zrcalilo tudi v tem, da je sosvet soglasno potrdil nemščino in slovenščino kot uradna jezika.

19. oktobra 1989 bo naslednja seja narodnostnega sosveta za koroške Slovence, na dnevnem redu pa bodo že pomembna vprašanja, ki jih bo treba rešiti. O delu in pomenu sosveta ter aktualnih vprašanjih manjšinske politike se je Naš tednik pogovarjal s predsednikom sosveta dr. Matevžem Grilcem.

Pogovor s predsednikom narodnostnega sosveta za koroške Slovence, predsednikom NSKS dr. Matevžem Grilcem

Sožitje in dialog danes nista samo v interesu manjšine — ampak tudi večine!

Naš tednik: Z vstopom v sosvet nobena od obeh osrednjih organizacij ne priznava zakona o narodnostnih skupinah iz leta 1976. Želje po spremembi tega zakona zvezni kancler Vranitzky in načelno tudi deželni glavar Haider nista zavrnila. Kako oz. v katerih točkah bo treba spremeniti ta zakon?

Dr. Grilc: Jasno je bilo, da Slovenci ne moremo sprejeti zakona iz leta 1976. Tudi v memorandumu je zapisano, da tega zakona ne priznamo in to je akceptirala tudi vlada. To je bil tudi bistveni pogoj, da smo vstopili v sosvet. Zakon o narodnostnih skupinah ima ogromno pomanjkljivosti, temeljno pa je vprašanje glede veljavnostnega območja za slovenski uradovni jezik. Slovenci živimo na južnem Koroškem v 35 občinah in od teh 35 dvojezičnih občin se lahko svoje materinščine poslužujemo na uradih le v 13. Slovenci vztrajamo na teritorialnem principu. Znano je namreč, kje živimo, in to je tudi uzakonjeno, in celo v šolskem zakonu iz preteklega leta je jasno definirano dvojezično območje. Zato se ne moremo strinjati, da oblast v nekaterih zakonih prizna celotno dvojezično območje, v nekaterih pa ne. Zato mora biti naš glavni cilj, da dosežemo priznanje uradnega dvojezične-

ga območja na celotnem teritoriju, na katerem živimo Slovenci. Pri tem bomo morali prediskutirati tudi podrobna vprašanja, kakor so uradovni jezik, in topografski napisi.

Naš tednik: Osnova zakona o narodnostnih skupinah iz leta 1976 je bilo ljudsko štetje, katerega pa smo Slovenci bojkotirali. Zakon mdr. zaradi tega nima prave osnove in ne zrcali prave podobe o slovenski narodni skupnosti. Že leta 1991 pa bo naslednje ljudsko štetje v Avstriji — kako naj bi Slovenci ravnali takrat?

Dr. Grilc: To je nedvomno zelo pomembno vprašanje, ki je tudi načelnega pomena. Vprašanje je, ali naj Slovenci osredotočimo kulturno in politično delo na tiste Slovence, ki se priznavajo k slovenski narodni skupnosti, ali pa iščemo pot in vključimo tudi tiste, ki so po vseh objektivnih kriterijih sicer Slovenci, pa se k naši narodni skupnosti ne priznavajo. To je zdaj zelo načelen problem naše narodnostne politike. Mislim, da smo Slovenci v zadnjih letih zelo okrepili svojo samozavest in zato je slovenska skupnost v svojem jedru zdrava in trdna. Predlagal bi, da gradimo na to zdravo jedro, pri tem pa seveda ne smemo pozabiti na tiste koroške Slovence, ki so mi-

Z dr. Matevžem Grilcem se je pogovarjal glavni urednik Silvo Kumer

selno ali čustveno odpadli. Velik del teh rojakov se še ni priključil nemški narodnostni skupnosti in se še ni popolnoma ponemčil. To je ljudstvo, kateremu Nemci pravijo „lebdeča narodnost“ („schwebendes Volkstum“). Treba bo najti pametne prijeme, kako vrniti tudi tem zavest, da so pripadniki slovenske narodne skupnosti.

Če pa bo naša odločitev ta, da se bomo posvetili „zdravemu jedru“ narodne skupnosti, potem bomo morali pozvati, da se pri ljudskem štetju Slovenci priznajo za Slovence. Vsekakor pa bo do leta 1991 med slovenskimi organizacijami treba najti odgovor na to vprašanje.

Naš tednik: Gotovo bo pomembno, da se bo do ljudskega štetja leta 1991 razpoložnje v deželi izboljšalo. Z „novim dialogom“ smo Slovenci pokazali, da hočemo na Koroškem iti drugo pot, pot medsebojnega razumevanja. Deželni glavar Haider je zdaj izjavil, da se je vzdušje v deželi izboljšalo šele v zadnjih mesecih. Očitno hoče uspeh pripisati sebi...

Dr. Grilc: Haider v svojih prvih stotih dneh na vladi gotovo še ni veliko prispeval k izboljšanju medsebojnega razumevanja na Koroškem. Že njegov nastopni govor v deželni zboru ni spod-

bujal k temu. Samo ravnanju koroških Slovencev in nekaterih slovenskih funkcionarjev gre pohvala, da se je ozračje v zadnjih letih izboljšalo; pretežna večina nemško govoreče skupnosti pa doslej na žalost še ni spremenila svojih odnosov do manjšine. Toda tudi deželna in zvezna vlada sta morali spoznati, da manjšinskega vprašanja ni mogoče rešiti z asimilacijo, ker je slovenska narodna skupnost trdoživa in se ne da asimilirati. Prav zaradi tega je bila zvezna vlada pripravljena podpisati memorandum. Sožitje in dialog danes nista samo v interesu manjšine, ampak tudi v interesu večine in končno celo v interesu deželnega glavarja Haiderja — to pa zaradi tega, ker bi konfrontacija v narodnostnem vprašanju zdaj škodovala svobodnjaški stranki, predvsem pa deželni glavarju. Mednarodna javnost ima danes slabo mnenje o Koroški, o Haiderju pa še slabše. To pomeni, da je manjšinski problem edini večji problem, ki bi lahko spravil Haiderja v resne težave — to dokazuje tudi kampanja na Nizozemskem, saj je koroško gospodarstvo prav od turizma precej odvisno. Zato ni izključeno, da bomo koroški Slovenci zaradi teh razmer v koroški vladi najbolj napredovali. To pa se ne bi zgodilo, ker bi nas

Haider ljubil, ampak, ker Haider ljubi samega sebe in ta ljubezen do samega sebe bi ga lahko privedla tudi do pozitivnih korakov v manjšinskem vprašanju. Vsak pozitiven korak pa bi potem izboljšal Haiderjev mednarodni in vseavstrijski ugled.

Naš tednik: Dejal si, da bo možno izboljšati položaj koroških Slovencev samo s konkretnimi napredki. Od sosveta NSKS pričakuje konkretne rezultate, pa čeprav je sosvet le posvetovalni gremij zvezne in deželne vlade. Bo zvezna oz. deželna vlada predloge sosveta tudi uresničila?

Dr. Grilc: Danes je na to vprašanje še zelo težko odgovoriti. Kancler Vranitzky je vsekakor že zelo pozitivno izjavil, da bo v največji meri skušal upoštevati naše predloge. Verjetno ne bo možno uresničiti vseh predlogov sosveta, toda mnogo jih gotovo bodo, ker bi drugače ta gremij zgubil svoj pomen in svojo veljavo — tega se zavedata tudi zvezna in deželna vlada — in tako sosvet ne bi dolgo obstajal.

Na Dunaju pa imamo Slovenci tudi svojega državnozbornskega poslanca, ki lahko ravno v parlamentu predloge sosveta najbolj ustrezno predstavi javnosti. Na splošno je mogoče tudi ugotoviti, da avstrijska javnost in avstrijski mediji niso nasprotni slovenski narodni skupnosti, tako da bo tudi ta javnost, če bo dobro informirana, lahko izvajala neki pritisk na zvezno in deželno vlado.

Naš tednik: Za 19. oktober si kot predsednik sklical naslednjo seja sosveta. Na tej seji boste že obravnavali konkretna vprašanja kakor finančno podporo novi Mohorjevi ljudski šoli, ustanovitev trgovske akademije in finančno podporo našim organizacijam. Ste stališča uskladjili z drugimi člani sosveta?

Dr. Grilc: Kar zadeva ZSO, smo si precej enotni, saj so njihovi objavljeni predlogi deloma celo identični z našimi. O teh predlogih smo se tudi že pogovarjali. Razlike obstajajo nekoliko pri podpori za Mohorjevo ljudsko šolo. Mislim pa, da bi lahko prišlo v tem vprašanju do kompromisa, če bi tiste organizacije in institucije, katerim bi ZSO namenila del podpore, dobile denar iz prejekega fonda. Podpore v višini 2,5 milijona šilingov pa je po našem mnenju trenutno najbolj potrebna ta naša skupna ljudska šola v Celovcu.

Kar zadeva druge stranke, bodo morali steči še nekateri pogovori. Vendar se je že na prvi seji videlo, da načelne opozicije proti pozitivnim sklepom tudi pri

zastopnikih strank ni bilo.

Naš tednik: Torej lahko pričakujemo, da bosta NSKS in ZSO usklajevali svoja stališča v koordinacijskem odboru (KOKS) in da bosta na sejah sosveta nastopali enotno?

Dr. Grilc: Kar zadeva Narodni svet, je ta želja prisotna, zato smo bili tudi za ojačitev pomena koordinacijskega odbora, ki ima zdaj končno tudi poslovnik. Zame je jasno, da bi se morali osrednji organizaciji pred sejami sosveta srečati in skušali uskladiti predloge in stališča.

Naš tednik: To pa ne izključuje, da bo Narodni svet v posameznih vprašanjih — če bo potrebno — iskal koalicijo z drugimi člani sosveta?

Dr. Grilc: Sklepi sosveta so seveda optimalni, če so soglasni, ker potem ta sklep zastopajo vsi člani sosveta, vse stranke, Cerkve in obe osrednji organizaciji. Tako imajo taki sklepi večjo težo, zato je naš interes, da najdemo tudi kvantitativno čim večje soglasje.

Naš tednik: Meniš torej, da bo večinoma možno najti soglasje vseh članov sosveta?

Dr. Grilc: To je seveda težko reči, dolgoročno pa bo gotovo prišlo do enotnosti med osrednjima slovenskima organizacijama, ker si drugače reševanja konkretnih vprašanj ne morem predstavljati. Obnašanje zastopnikov strank pa je odvisno tudi od političnega razvoja. Stranke se bodo v tem ali onem vprašanju zanesljivo interno zmenile. Prva seja je bila sicer zelo pozitivna, vendar bomo šele ob reševanju konkretnih vprašanj videli, kakšen bo dejanski razvoj.

Naš tednik: Stranke so imenovale v sosvet izključno komunalne politike. Obe slovenski osrednji organizaciji pa sta ravno na ta važni faktor očitno pozabili. Zakaj v sosvetu ni zastopnika Kluba slovenskih občinskih odbornikov?

Dr. Grilc: To je nedvomno pomanjkljivost. Toda član sosveta dr. Pavle Apovnik je kooptiran član KSO in je kompetenten tolmač predstav in želja naših občinskih odbornikov. Seveda pa bi bilo pametno, če bi bil zastopnik tudi kak občinski odbornik naših samostojnih list, ki je neposredno povezan z življenjem ljudstva na dvojezičnem ozemlju. Po poteku prve poslovne dobe sosveta bo potrebno upoštevati močnejšo navzočnost ravno naših izvoljenih občinskih odbornikov.

Naš tednik: Gospod predsednik, hvala za pogovor.

Kostanje: Prvi farovski kuhar

Na Kostanjah nimajo samo novega župnega upravitelja, mag. Jozeta Markowitza namreč, ampak so (tako vsaj smo zvedeli iz sicer zanesljivih virov) tudi prva župnija, ki se ponša s farovskim kuharjem. To je oče župnega upravitelja, gospod Jože Zablatnik. Pred leti mu je umrla žena, samotarjenje mu itak nikoli ni bilo pri srcu in ker „sva oba samska“, kot sta dejala oče in sin, sta se djala vkup in je šel k sinu za kuharja. Pa ga je kuha itak že vselej zelo veselila. Na naše vprašanje, kdo ima komando, je Jože Zablatnik odgovoril, da sin, ker „je pač haspud“.

Kot slika potrjuje, se dobro ujemata, novi župni upravitelj in prvi farovski kuhar. Obema želimo obilo uspeha pri delu!

-wafra-

SPD „Drabosnjak“ oživlja stare običaje

Pri Drabosnjakovem domu v Zgornji vasi nad Kostanjami je v nedeljo, 10. septembra popoldne bilo zelo živahno. Domače društvo je prirejalo, kakor že lani, običaje ob teritvi in preji.

Iz terične jame pred domom se je krepko kadilo, preja oz. „predivo“

kakor na Kostanjah še pravijo, se je lepo omehčala in dodobra so jo strli in počesali, da so jo ženske na kolovratu spredle. Kot zelo marljivo predico smo tega dne spoznali Prosenovo Micijo iz Spodnjih Gorič pri Rožeku, ki je, čeprav je zadnjič predla pred skoraj pol stoletjem, kolovrat dobro obvladala in je celo svojo hčer naučila presti. Kdor ni predel in trl, pa je pel in se sploh dobro zabaval. Med gosti na tej prireditvi smo opazili tudi ravnatelja Mohorjeve založbe, dipl. inž. Franca Kattniga, kot predstavnika Kršćanske kulturne zveze.

-wafra-

Big-band RTV Ljubljana v Pliberku

Na glasbenem prazniku v Pliberku, 9. sept. 1989, je nastopila tudi big-band RTV Ljubljana, ki ni le najboljša v Jugoslaviji, ampak slovi po vsej Evropi. 1945 ustanovljeno big-band vodi Jože Privšek, ki se je šolal na Berkeley School of Musik v Bostonu.

Kazaze: pogreb Elizabete Kositz

Nepričakovano je v 81. letu starosti umrla Elizabeta Kositz, rojena Stöckl v Pribli vasi. Smrt jo je dohitela, ko je obiskala bolnega soseda. Rajna je bila rojena v šentlipški fari. Po sili razmer te danjega časa je morala že zelo mlada služiti na kmetih. V Pribli vasi je spoznala svojega, že rajnega, moža Pavla Kositz, znanega klarinetista, ki je s svojim sosedom Mihom Onkrischem po vojni igral na mnogih poročnih in drugih slovesnostih. Z možem sta si pozidala novo stanovanje v nekdanji vasi Breza. Leta 1966, ko so zajezili Dravo zaradi kazaške elektrarne in je

ta poplavlila celo vas, sta se morala umakniti. V bližnji Pribli vasi sta si pozidala novo stanovanjsko hišo.

Kot verna faranka prejšnje podružnice Breze, je ostala zvesta fari Kazaze, čeprav novo stanovanje pripada fari Dobrla vas. Do zadnje nedelje pred njeno smrtjo v Kazazah ni bilo maše brez matere Elizabete Kositz. Z njo je fara izgubila spet eno molilko, ki se jo da le težko nadomestiti. Rajna je rada prebiralala verske liste in Naš tednik! Ostala je zvesta Bogu in narodu. Verjamemo, da je dobila večno bivališče v nebesih.

M. K.

Austriaca: nova edicija v Mohorjevi družbi

V Mohorjevi založbi bo v jesenskem programu prvič izšla edicija AUSTRIACA. S tem se bo založba v večji meri posvetila sodobni avstrijski literaturi v slovenskih prevodih. Edicija je načrtovana za vse avstrijske literature, tako tudi za slovnstvo avstrijskih narodnostnih skupin.

Kot prva knjiga je izšla proza z naslovom „Laila“ pisateljice Ingrid Paganigg, ki je rojena na Koroškem in živi danes na Predarlskem. Njene knjige izhajajo v založbi Suhrkamp.

V začetku oktobra bo izšla proza „Vzrok. Nakazovanje“ Thomasa Bernharda.

V vigredni program pa je zaenkrat uvrščena knjiga „Konec“ („Aus“) pisatelja Aloisa Hotschniga. Hotschnig je rojen na Koroškem, živi v Innsbrucku in je avtor založbe Luchterhand.

Prvi knjigi sta prevedli

lučka Jenčič in Mira Miladinovič.

Mohorjeva založba je knjigo „Laila“ že predstavila na VILENICI. Tako je edicija že ob začetku prezentna mednarodni javnosti.

ČESTITAMO

Pred kratkim sta se poročila mag. **Rupert Gasser** in **Rezi Valentinič** iz Bilčovsa.

Minulo soboto sta stopila pred poročni oltar **Sonja Marko** iz Šentvida v Podjuni in **Gabriel Hribar** iz Obirske.

Mladim zakoncem želimo na skupni življenjski poti mnogo sreče in zadovoljstva.

Justi Sadnikar iz Nagelč za osebni praznik vse najboljše in obilo zadovoljstva na svoji nadaljnji življenjski poti.

ZIMMEREI KULMESCH

GES. M. B. H.

SÄGE- u. HOBELWERK
9150 BLEIBURG RINKENBERG 80
TEL. 0 42 35 - 32 14

„SLOVENŠČINA, MOJ JEZIK“

geslo letošnjega Mladinskega kulturnega festivala

Otvoritev pri vojvodskem prestolu

Krščanska kulturna zveza in Katoliška mladina prirejata letos že četrty Mladinski kulturni festival. Začetni rahli poskus ovrednotiti položaj slovenske mladine na Koroškem se je razvil v krepko vejo, ki poganja iz knežjega kamna (simbol letošnjega Mladinskega kulturnega festivala). „Slovenščina, moj jezik“ je geslo Mladinskega kulturnega festivala, ki bo skušal doprinesiti svoj delež in odgovore na razna odprta vprašanja, hkrati pa prikazati koroško stvarnost.

Stvarnost o sožitju med Slovenci in Nemci na Koroškem bo zaživela v nedeljo, 24. septembra 1989, ob 17. uri v Modestovem domu. „Quo vadis, Jörg?“ — To je naslov pogovora s koroškim deželnim glavarjem dr. Jörgom Haiderjem. Z njim se bodo pogovarjali Reginald Vospernik, Pep Marketz, Zalka Kuchling in Ivan Lukan.

Močno se bo zamajala lipova veja, ki simbolično poganja iz

knežjega kamna tudi pri okrogli mizi, ki bo prikazala različnost Slovencev. „Pet Slovencev, šest mnenj“, ja naslov pogovora med Lojzejem Peterlejem, Rudijem Voukom, Petrom Močnikom, Petrom Bekešem in Igorjem Bavčarjem. Pogovor bo vodil Jože Wakounig. „Karantanija, edina slovenska država“ je tudi okrogla miza, pri kateri bodo sodelo-

vali Teodor Domej, Zdravko Inzko, Ivan Oman, Franc Bučar, Alojz Rebula, Andrej Poznič in Janez Janša. Gotovo bo zanimivo poizvedeti, kakšne bodo izpovedi posameznih oseb, ki bodo pri raznih pogovorih sodelovali.

Otvoritev 4. Mladinskega kulturnega festivala bo v soboto, 23. septembra 1989, ob 16. uri na Gosposvetskem polju. Prepričani smo, da bo za vse, ki jih zgodovina Slovencev zanima ogled Deželnega muzeja, Gospe svete in vojvodskega prestola. Udeleženci se bodo znašli za nekaj trenutkov dejansko na zgodovinskih tleh, saj je dejstvo, da so tod živeli Slovenci, le več zgodovinska resnica. Mladinski kulturni festival bo s svojo vsebinsko zasnovo, kakor tudi v pogovorih s somišljeniki gotovo prinesel k temu, da v bližnji prihodnosti ne bo prišlo še več takšnih „zgodovinskih resnic“.

vg

Vojvodski prestol na Gosposvetskem polju
bo kraj otvoritve 4. Mladinskega kulturnega festivala.

„Slovenščina, moj jezik“ je geslo.

Otvoritev bo

v soboto, 23. septembra, ob 16. uri.

Podpredsednica NSKS Valentina Kušej pri „šnajcanju“ hlodov.

Družabni vaški praznik v Šmihelu

Prav veselo in domače so se imeli minulo nedeljo mladi in starejši na vaškem prazniku, na Davidovem travniku v Šmihelu, katerega je že četrty priredilo KPD v Šmihelu. Vaški praznik, ki je bil prejšnja leta na Rozalsko žegnanje, pa so letos prestavili, da bi se ga še več ljudi lahko udeležilo.

Četudi vreme ni bilo najboljšo, pa je kar mnogo ljubiteljev prave domačnosti prišlo ta popoldan v Šmihel. Vse navzoče so šmihelski cerkveni pevci pod vodstvom Alberta Krajgerja, ki zastopa obolelega pevovodja Miheja Sadjaka, pozdravili z izbranimi pesmimi. Miheju pa tudi iz uredništva želimo skorajšno okrevanje.

Zatem so se vrstila razna tekmovanja, pri katerih so mladi in odrasli, moški in ženske z navdušenjem sodelovali. Pomerili so se pri lupljenju hlodov, nakladanju sena, tolčenju orehov, lupljenju krompirja, plezanju skozi lojtro, ribolovu ipol. Pajankov in Kužejev oče, ter Leskovec pa so pokazali, kako se delajo brezove metle. Dihurjeva mati iz Večne vasi in Pongračeva Justa iz Šmihela pa sta pokazali, kako

so nekoč gospodinje prale perilo ob potoku, ko še ni bilo pralnih strojev.

Za dobro voljo pa so skrbeli muzikantje obeh šmihelskih godb in ansambel Korenika. Pridne gospodinje pa so napekle mnogo dobrot, pa tudi za pijačo vseh vrst je bilo poskrbljeno. Simbol vaškega praznika — medene srčke — pa je, kot že prejšnja leta spekla Magda Haimburger.

Za konec pa so se še Šmihelski dedi „uštimali“ in zapeli nekaj domačih pesmi.

Razume se, da je na Vaški praznik prišlo tudi mnogo uglednih gostov. Poleg vseh občinskih odbornikov EL Pliberk, z mest. svet. Fricom Kumrom na čelu, sta celo iz Celovca prišla podpredsednik NSKS dipl. trg. Janko Urank in tajnik KKZ Nužej Tolmajer. Kot edini odbornik ostalih frakcij občine Pliberk pa se je Vaškega praznika udeležil tudi obč. odbornik Perdacher (SPÖ). Ekonomski svetnik Ignac Domej pa se je med starimi „kolegi“ prav dobro počutil. Pa tudi iz sosednjih občin je prišlo mnogo gostov na ta Vaški praznik, ki postaja iz leta v leto bolj priljubljen.

Emancipirani moški pri lupljenju krompirjal

Beno Budar, lužiskosrbski pisatelj. Z njim se je pogovarjal urednik Franc Wakounig

N A Š

Naša zavest je srbska in vezana na Lužico

Podoba je izžarevala neverjetno dramatično in tragično simboličnost: na mejnem prehodu Fernetiči, se je od dolge vožnje odpočivala turška veledružina. Registracije na avtomobilih: francoske. Popotnik iz Nemške demokratske republike, ki je tega dne brez formalnosti in nemoteno prvič prestopil jugoslovansko-italijansko mejo, je samo strmel v ta prizor in po dolgem dolgem dejal: ti se lahko

tisoče kilometrov prevažajo po Evropi, nas pa zid ločuje od svobode, v tej državi stalno imamo jeroba nad seboj! Potem je globoko vdahnil, kakor da bi hotel občutek in trenutek svobodnega mejnega prestopa do kraja izpiti, ga za vedno vsrkati. Se to je dejal: od teh in podobnih doživetij in trenutkov črпам dolgo časa. — V Vilenici sta bila tudi lužiskosrbska pisatelja Jurij Koch in Beno Budar.

Naš tednik: Država, v kateri ste doma, to je Nemška demokratska republika, se vse bolj prazni, ljudje iz nje trumoma bežijo. Ali se boste tudi Vi odločili za izselitev iz nje ali pa se boste vrnili domov, v Lužice?

Beno Budar: Seveda se bom vrnil nazaj, v moje Lužice, toda drugačen, kakor sem prišel sem. Vračam se poln doživljajev, vtisov in ponovno s spoznanjem, da kot večjezičen človek doživljam svet in ga spoznavam mnogo globlje, kot če bil samo enojezičen.

Naš tednik: Med Lužiskimi Srbi in Slovenci so stiki stari že dolga desetletja in v Vilenici so Vas slovenski pisatelji od vsega začetka vabili kot bistven sestavni del srednjeevropskega literarnega in kulturnega sveta. Kako ste Vi osebo doživljali letošnje srečanje?

Beno Budar: Srečal sem naše stare prijatelje, kot Jožeta Horvata iz Ljubljane in spoznal sem nove, na primer Janka Ferka, koroškega Slovence, in mnoge druge. Navdušen sem, da je tako pomembno srečanje srednjeevropskih pisateljev prav v Sloveniji in menim, da to slovenski književnosti in kulturi daje zagona v času, ki zagotovo ni lahek. Srečanje daje zagona in poguma seveda tudi meni.

Naš tednik: Pravijo, da Nemški demokratski republiki ni uspelo vzgojiti ali dati občutka domovine, domačnosti, lastne države in njeni državljani se orientirajo le po Zahodni Nemčiji. Kaj pa Lužiski Srbi, ali imajo oni vsaj določeno navezanost na Lužice, na svojo ožjo domovino? Če že ne NDR, potem vsaj Lužice, vsaj ta domovinska zavest?

Beno Budar: Lužiski Srbi smo najožje povezani z Lužicami, ker je to naša zemlja. Srb ima najprej srbsko narodno zavest, ki je vezana na Lužice, tu so njegove kulturne, narodne duhovne korenine. Tu je njegova kulturna tradicija živa. Naj omenim le Skadževanko, to so vsakoletna sre-

čanja lužiskosrbskih intelektualcev, naj omenim le velikonočno vstajensko jahanje skozi srbske vasi, naj omenim le običaje ob porokah in drugih svečanostih. Vse to najde Lužiski Srb le v Lužicah, to ga veže na domovino. In Lužice ležijo v Nemški demokratski republiki. Mimo tega ne vodi nobena pot.

Naš tednik: Srbi torej ne zapuščajo tako masovno države. Zakaj pa jo drugi?

Beno Budar: Seveda je nekaj Srbov tudi zapustilo državo, vendar to ni nekaj vsakdanjega. Ti, ki so šli in ki odhajajo, se stalno vračajo nazaj, domov, kajti domotožje po Lužicah ostane. Kar pa se tiče bega iz države, pa to, da se ljudje čutijo utesnjene, država hoče vse normirati, vse predpisati. Ne vem, zakaj ne odprejo mej, zakaj se bojijo demokracije.

Naš tednik: Kako reagirajo nemški pisatelji, kolegi, da Lužiski Srbi zastopajo nemško demokratsko književnost na tako pomembnih srečanjih, kot so npr. Obirsko, Breze, Vilenica?

Beno Budar: Za nas, lužiskosrbske pisatelje, je zelo važno, da smo v stikih z drugimi slovanskimi književniki in da tu naletimo na pozornost in priznanje. Nemški kolegi nas kar podpirajo pri tem, ker vedo, da znamo jezike. Sicer pa tudi oni dosti berejo in sodelujejo v inozemstvu, na primer na srečanjih v Zahodni Nemčiji in v Zahodnem Berlinu.

Naš tednik: Kakšno mesto ima srbska književnost v NDR?

Beno Budar: Mislim, da kar dostojno. Naš največji živeči književnik, Jurij Brezan, je obenem izjemen pisatelj celotne NDR, med mlajšimi pa so se vsedržavno uveljavili Jurij Koch, Käthe Lorenz, Jurij Kravža, Benedikt Dierlich in drugi. Vsi svojo poezijo in prozo sami prenašajo v nemščino in so v nemškem literarnem prostoru uveljavljeni in priznani.

Naš tednik: Kako bi Vi ocenili raz-

voj Lužiskih Srbov v NDR, politično zavrti državi? Bojo Srbi nekega dne zgolj še zgodovinski podatek?

Beno Budar: Že pred sto leti so nekateri trdili, da nas danes ne bo več. No, še vedno smo tu. Za nas je danes najvažnejše, da v družinah, v lastni narodni skupnosti govorimo srbsko, da so jezik in običaji, izraz naše duše, živi. Živel pa bosta jezik

in kultura le, če bojo svoje prispevali tudi srbski otroški vrtci, srbska šola, srbska društva. Hudo pa nam hodijo mešani zakoni, kjer mladi dostikrat naivno mislijo, da je enojezičnost kaj

G O S T

boljšega ali da škoduje otroku, če z njim govorijo tudi srbsko. Ljudem je treba povedati, naj z otroki govorijo srbsko, nemško se itak naučijo.

Naš tednik: Lužiski Srbi ste razdeljeni na katoliško Zgornjo Lužico in protestansko Dolno Lužico. Kje je srbsčina močnejša in kakšno vlogo je Cerkev igrala pri ohranjanju srbsčine?

Beno Budar: Začetki srbske književnosti so tesno povezani z Lutrovo reformo, ki je zahteval ljudski jezik. Takrat je bilo v srbsčino prevedeno Sv. pismo, nastale so gramatike, slovarji in evangeličansko vero sta prevzeli 2/3 vseh Lužiskih Srbov. Katoliška je ostala Zgornja Lužica. Prusija, pod katero je Dolna Lužica prišla, je v 18. in 19. stoletju izvajala hudo germanizacijo, pri čemer sta ji pomagali predvsem Cerkev in šola. Germanizacijski pritisk je bil uspešen.

Zgornja Lužica je sodila pod Prago, kjer se je nad tristo let izobraževala naša predvsem duhovna in tudi redka posvetna inteligenca in polni narodnopreroyalnega in narodnobudnega duha so ti ljudje delovali za svoj narod. Vloga Cerkev, če že tako rečem, je bila taka in taka.

Naš tednik: Hvala za pogovor

Mohorjeva knjigarna

Viktringer Ring 26
☎ (0463) 56 515 / 17
9020 CELOVEC

Nudi ob začetku šolskega leta po zelo ugodni ceni:

- šolske torbe
- šolske potrebščine

Pridite in obiščite nas v Vaši domači knjigarni!

Za Vas od 11. do 23. septembra 1989 ves dan odprto!

Utrinki z letošnjega maturitetnega potovanja

Z ranim jutrom prvega kimavca smo maturanti Slovenske gimnazije z razrednikom prof. Gutovnik in prof. Urbajsem ter s prof. Wakounigom odrinili na že tradicionalno potovanje po Jugoslaviji.

Vnoč nas je povabil Komite za vzgojo, izobraževanje in telesno kulturo SR Slovenije, ki je prevzel tudi velik del stroškov. Na tem mestu bi se radi zahvalili komiteju in njegovemu predsedniku gospodu prof. dr. Klemenčiču, ki se je tudi udeležil potovanja. Prav on nam je poleg našega vodiča mnogo povedal o pokrajinskih znamenitostih Jugoslavije ter s konkretnimi primeri razložil gospodarske in ekološke probleme te države. Prisrčna zahvala velja prav tako našemu vodiču Igorju Juriču. On je naše znanje o Jugoslaviji — tako v zgodovini kakor tudi o pokrajini — zelo obogatil.

Pot prvega dne nas je vodila skozi Ljubljano, kjer sta pristopila Igor Jurič ter prof. dr. Klemenčič, do Zagreba. Že izmučeni od stalnega pomenkovanja o doživetjih po maturi in kvartopirjenja smo v hrvaški prestolnici zaužili prvo kosilo, zares dober balkanski gril s pomfriti. Omenjamo hrano zato, ker kaj takega nismo dobili zadnjič, temveč dnevno vsaj enkrat. Na koncu nam je bila ta lokalna specialiteta že skoraj odveč. Po kosilu smo si ogledali znamenitosti mesta, mdr. stolnico, in se nato odpravili skozi Okučane naprej do Banja Luke, kjer smo prebili prvo noč.

Drugi dan, 2. 9., smo pot nadaljevali skozi krasho naseljeno dolino reke Vrbas, se ustavili v mestu Jajce, kjer smo obiskali znan muzej AVNOJ, do glavnega mesta Bosne in Hercegovine. Že med potjo proti Sarajevu smo opazili nekaj značilnosti, ki dajo spoznati vpliv orientalske kulture. Še preden smo prišli v to za nas skrivnostno mesto, nas je prof. Wakounig že akustično pripravil na ta kraj — saj nam je zagodel kot prvi muzejin tako, da smo se vsi krivili in krčili od samega krohotanja. S popoldnevom smo prispeli tjakaj. Tam smo bili v živo soočeni s sožitjem orientalske in zahodne kulture. Seveda smo si najprej ogledali največjo slikovito „džamijo“ (mošejo) Gazi Husref bega, s katere stolpa je pravi muzejin pravkar klical islamsko prebivalstvo k molitvi. Po nadaljnjem ogledu mesta smo se zvečer za nekaj ur razšli po trgu in kupili nekaj spominkov in razglednic. Spomin na to mesto bo ostal gotovo dolgo živ.

Z besedami nasvidenja smo naslednje jutro zapustili mesto na poti proti Mostarju. Mesto ob Neretvi je znano predvsem po svojem kamnitem mostu. Bili

smo deležni turistične atrakcije — skoka s tega mostu v reko (ok. 30 metrov globoko).

Po kosilu smo se napotili v bližnje romarsko mesto Medjugorje. Na žalost ta kraj ne služi več izključno romanju in notranji poglobitvi, ampak se razvija čedalje bolj v tržnico.

Medtem ko se je ozračje v avtobusu obračalo na slabše, češ, kdaj bomo končno videli morje, se je sedaj, ko smo se bližali Dubrovniku, spet razvedrilo. Zelo obiskano srednjeveško mesto Dubrovnik nas je čakalo z vsemi svojimi ohranjenimi gradbenimi mojstrovini. Kar pa je bilo nekaterim izmed nas najmanj toliko všeč, je bil dan oddiha in kopanja v „biseru“ Jadrana.

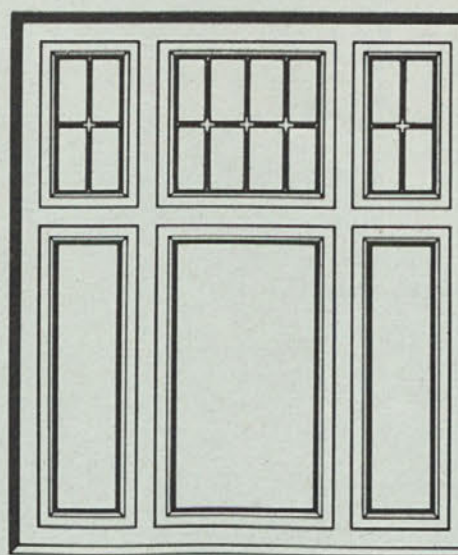
Spočiti in okrepčani smo se v torek, 4. 9., v pristanišču „Gruž“ vkrkali na ladjo „Liburnijo“. Z njo smo se peljali mimo prekrasnih obal jadranskih otokov do Splita. Tam smo nekateri bolj, drugi manj — okuženi z morskimi boleznimi, a vsi olajšani, spet stopili na trdna tla. Kajpada smo si ogledali preostanke nekdanje ogromne in veličastne Dioklecijanove palače, iz katere ja nastalo danes največje mesto Dalmacije — Split. Slednji dan ob morju smo kar se da intenzivno uživali. Pekli smo se na soncu, se kopali v sijajno čisti vodi in se zibali na valovih rahlo razburkanega morja.

Z otožnimi pogledi, a lepimi vtisi smo se v sredo, 6. 9., poslovili od jadranske obale. Cilj predzadnje postaje so bile Plitvice. Tukaj nas je čakal team RTV Ljubljana in z nami napravil nekaj posnetkov ter nas povpraševal o potovanju. Hitro minuli dan smo preživeli v naravnih krasotah parka Plitviških jezer, njegovega bogatega ratlinstva in živalsstva, polnega ugank in skrivnosti.

Spet smo se vrnili v Ljubljano, od koder smo se pred tednom dni pognali na pot. Ob očarljivem pogledu na „belo“ Ljubljano z ljubljanskega gradu smo se poslednjič zatopili v spomin na edinstveno potovanje.

Po izredno dobrem kosilu z našimi gostitelji smo končali izlet. Na koncu bi se radi še enkrat zahvalili vsem, ki so omogočili brezhiben potek tega doživetja, začenši komiteju, ki je bil odgovoren za organizacijo, vključno Igorju Juriču, nadalje profesorjem, ki so nas spremljali, nenazadnje pa šoferju g. Francu Zanklu, ki nas je varno vozil po neznanih poteh.

Maturantje 1989

Neue Ansichten für alte Fassaden. Schaffen Sie zeitgemäßen Wohnkomfort in Ihrem Altbau - durch stilvolle Renovierung. Mit Fenstern von Internorm.

Internorm
Leben in der schönsten Form

9020 Klagenfurt
Dammgasse 10, Tel. (0463) 45 212

Besuchen Sie uns auf der Holzmesse, H 3, E 18

T
A
T
E
D
E
N
V
R
A
D
I
U

PETEK, 15. sept.
Gledališki amaterji se pripravljajo na novo sezono. Seminar v Fiesi.

SOBOTA, 16. sept.
Duhovni nagovor (žpk. F. Zergoi). Voščila (D. Urschitz)

NEDELJA, 17. sept.
Na obisku pri Ferdinandu Woschitzu, pd. Pestrca, v Šmarjeti v Rožu.

PONED., 18. sept.
Izkopanine pri Sv. Hemi.

TOREK, 19. sept.
Halo, prijatelji!

SREDA, 20. sept.
Glasbena sredo.

ČETRTEK., 21. sept.
Rož — Podjuna — Zilja.

Slovenski radijski spored, 15. 9. 89

Preteklo soboto se je v Fiesi končal lutkovni in gledališki seminar. Letos se ga je udeležilo rekordno število skupin.

Ob strokovnih napotkih mentorjev iz Slovenije so skupine iz Kotmari vasi, Sel, Dobrle vasi, Velikova, Šmihela, Radiš, Graza in Dunaja naštudirale igre za novo sezono. Seminar že petnajstič po vrsti prireja Kršćanska kulturna zveza. Udeležencem so na razpolago strokovnjaki za vsa področja, ki so važna za odrsko in lutkovno dejavnost. V polurni oddaji vam hočemo posredovati vtise s seminarja, način dela in kratak pregled predstav, ki jih lahko pričakujemo v naslednjih mesecih.

NA TELEVIZIJI

Dober dan, Koroška!
(17. septembra 1989, FS 2, 13.10)

- Nova ponudba v dvojezičnem šolstvu — Otvoritev privatne Mohorjeve ljudske šole in Gospodarske šole z maturo v Šentpetru pri Šentjakobu
- Vilenica 89 — Slovenske koroške založbe so predstavile nove prevode avstrijskih avtorjev
- Slovenska glasbena šola — vpisi
- Planina na Zili — Ziljske planine so danes turistično in gospodarsko še zelo koriščene. Poletno življenje na Bistriški planini
- Terice na Kostanjah

PRIREDITVE

ŠENTJAKOB

KULTURNA PRIREDITEV

Čas: v nedeljo, 17. sept. 1989, ob 14. uri
Kraj: v farni dvorani v Šentjakobu
Nastopajo: Vaščanč pojo iz Zgornje Vese, ansambel „Harmonija“, instrumentalni trio upokojencev iz Šentjakoba
Prireditelj: Društvo upokojencev v Šentjakobu
Nato družabno srečanje. Za jed in pijačo je poskrbljeno.

REBRCA

IZOBRAŽEVALNI TEČAJ za vodje otroških skupin

Čas: sobota, 16. 9. 1989, ob 9. uri do nedelje, 17. 9. 1989, do 13. ure
Kraj: Mladinski center na Rebrci
Prireditelj: Kršćanska kulturna zveza in Katoliška otroška mladina
Predavatelj: prof. Ida Virt, prof. Mira Omerzel — Terlep

ŠMARJETA PRI KOTMARI VASI

PRAZNOVANJE PODRUŽNE CERKVE ob obnovitvi cerkve

Čas: v nedeljo, 17. 9. 1989, ob 10. uri
Kraj: podružna cerkev v Šmarjeti pri Kotmari vasi
Prireditelj: farni občinski svet Kotmari vasi

DOBRLA VAS

VEČER SLOVENSKE PESMI

Čas: sobota, 23. 9. 1989, ob 20. uri
Kraj: v kulturnem domu v Dobrli vasi
Gostuje: MPZ „France Marolt“
Prireditelj: SPD „Srce“

KRANJ

KREKOV SHOD

Čas: v nedeljo, 17. 9. 1989, ob 15. uri
Kraj: na Sv. Joštu nad Kranjem
Program: Ob 15. uri na Sv. Joštu slovesna sveta maša, ki jo bo vodil arhidiakon Melhior Golob. Pri bogoslužju bo pel cerkveni mešani zbor Kranj-Šmartin. Ob 16. uri bo svečana akademija s slavnostnim govornikom dr. Janezom Juhantom. Sledil bo priložnostni program izbranih tekstov. Pel bo moški oktet Franc Plevel.
Prireditelj: Občestvo izobražencev iz Kranja

GLOBASNICA

ROZALSKO ŽEGNANJE pri Sv. Hemi
Čas: v nedeljo, 17. 9. 1989 (maše kot po navadi)

ŠENTJAKOB V R.

Igra SENCE

Čas: v soboto, 23. septembra 1989, ob 20. uri
Kraj: farna dvorana v Šentjakobu
Gostuje igralska skupina SPD „Dobrač“
Prireditelj: SPD „Rož“

RIKARJA VAS

GLASBA JE ADUT

Čas: sobota, 23. septembra, ob 20. uri
Kraj: gostilna Mohorič v Rikarji vasi
Nastopajo: Stoačkogla Trio iz Štajerske in Jaklinger Trio
Prireditelj: Alpski klub Obir

CARTRANS
turistična agencija
v Celovcu

vabi na
ROMANJE V LURD

Termin: od 8. do 10. oktobra in
od 10. do 12. oktobra 1989

Pavšalna cena: šil. 3950,—; doplačilo za enoposteljno sobo 420,—, letališko takso plača vsak potnik sam na letališču.

Podrobnejše informacije dobite pri agenciji CARTRANS, tel.: (0463) 51 26 80-34 (Bernard Wakounig). Prijave sprejemajo tudi župnišča.

POLJČANA. Prodaj hišo, velikost 14,5 x 8,5 m ob cesti med Slovensko Bistrico in Rogaško Slatino. Lahko bi služila tudi kot obratni objekt. Interesenti se naj javijo po telefonu 03063 / 731259 pri g. Viktoriji Vezjak.

NAŠ TEDNIK — Lastnik (založnik) in izdajatelj: društvo „Narodni svet koroških Slovencev“, ki ga zastopata predsednik dr. Matevž Grlic in mag. Marjan Pipp, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec.
UREDNIŠTVO: Silvo Kumer (glavni urednik), urednika Franc Wakounig in Vincenc Gotthardt, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec.

OBVESTILO

DEKLETA in FANTJE, ki še iščete primerno izobraževalno pot!

Na Višji šoli za gospodarske poklice zavoda šolskih sester v Št. Petru pri Št. Jakobu v Rožu je na voljo še nekaj prostih mest za obe izobraževalni možnosti.

V ENOLETNI GOSPODINJSKI ŠOLI si lahko utrdite splošno izobrazbo in pridobite še mnoge, za vsakdanje življenje potrebne spretnosti.

Z absolviranjem petletne VIŠJE ŠOLE ZA GOSPODARSKE POKLICE pa zaključite vsestransko splošno, jezikovno in strokovno izobrazbo vključno z računalništvom z maturo, ki vam poleg bogate ponudbe delovnih mest, omogoča tudi študij na visokih šolah.

Za sprejem v Višjo šolo za gospodarske poklice je potreben sprejemni izpit, ki bo v ponedeljek, 11. septembra 1989, na šoli.

Prijavite se lahko pri vodstvu šole osebno ali po telefonu št. 0 42 53 / 343, ali pismeno na naslov:

PRIVATNA VIŠJA ŠOLA
ZA GOSPODARSKE POKLICE
ZAVODA ŠOLSKIH SESTER

Št. Peter 25
9184 Št. Jakob v Rožu

SODALITAS

Dom v Tinjah

Telefon:
(0 42 39) 26 42
9121 Tinje

od petka, 22. septembra, od 15. ure do sobote, 23. septembra, do 17. ure
DNEVI DUHOVNE OBNOVE, IGRE IN PETJA ZA MINISTRANTE od 8. do 11. leta

Vodi: Janko Krištof s sodelavci

od sobote, 23. septembra, od 14.30 do nedelje, 24. septembra, do 16.30
PRIPRAVA NA ZAKON, nem.
Vodstvo: rektor Jože Kopeinig

od sobote, 23. septembra, do nedelje, 1. oktobra

ROMARSKO POTOVANJE V LURD, LA SALETTE, ARS in MARIA EIN- SIEDELN

Vodi: žpk. Valentin Gotthardt, Galicija

v soboto, 23. septembra
ROMARSKO POTOVANJE NA SV. GORO — ob priliki 450-letnice Marijinega prikazovanja — za Hodiše
Vodi: žpk. Lovro Kaselj, Hodiše

od sobote, 23. septembra, od 18. ure do nedelje, 24. septembra, do 18. ure
Tečaj za spretne roke: IKEBANA, nem.

Vodi: Hildegund Fiausch, Leoben

od četrta, 28. septembra, do nedelje, 1. oktobra

POTOVANJE V MEDŽUGORJE za žiljske fare: Ziljska Bistrica, Blače, Melviče, Brdo, Borlje, Št. Štefan, Št. Pavel, Št. Jurij, Čače in Gorje
Vodita: žpk. Stanko Trap in mag. Albert Smrečnik

RAZSTAVE

Galerije CELOVEC

Galerija SCHNITZER

Razstavljajo: Peter Paszkiewicz — kamene skulpture

Otvoritev: 19. 9. 1989 med 17. in 20. uri

Kraj: Galerija Schnitzer, St.-Veiter-Straße 1

Galerija CARINTHIA

Razstavlja: Jože Ciuha — gvaši in akvareli

Čas: 19. 9. 1989, ob 19. uri

Kraj: Galerija Carinthia, Stari trg 30

Mestna hiša — **MALA GALERIJA**
Razstavljajo: Nikaraguanski slikarji „Tlapagali“

Čas: 15. 9. 1989, ob 19. uri
Razstava je odprta od 15. 9. — 25. 9. 1989

ROBERT MUSIL-HAUS

Branje: iz knjige „Oporoka časa“ P. Wipplingerja

Čas: 20. 9. 1989, ob 20. uri

Kraj: Robert Musil-Haus, Kolodvorska cesta 50

Galerija ROŽEK

Razstavlja: Boris Zaplatil

Otvoritev: v soboto, 16. 9. 1989, ob 19.30

Odprto: od 17. 9.—15. 10. 1989, vsak četrtek, petek, soboto in nedeljo od 15. do 18. ure.

Otvoritveni večer bo oblikovala skupina Terlep iz Ljubljane

Galerija TINJE

Razstava del Mateja Metlikoviča — oljate slike in risbe (še do 8. 10.)

Rozalsko žegnanje

v nedeljo, 17. septembra 1989

Domači gostilničarji in obrtniki vas prisrčno vabijo na tradicionalno Rozalsko žegnanje.

Postregli Vam bodo z izbranimi jedmi in osvečujočo pijačo.

ROZINA in ALBERT SMREČNIK
gostilna ŠOŠTAR

ALOJZ in LENKA GREGORIČ
gostišče JUENNA

ERNST WÖLBL — mesarija

MANFRED GREINER — pekarna

ŠTEFAN STEFITZ — mesarija

ADOLF FERTSCHNIG — gostilna

Za ROZALSKO ŽEGNANJE
se oglasite pri
ŠTEKLU v Globasnici
na kosilo!

KOBRA

tovarna umetnih brusov v
Šmihelu pri Pliberku

išče delavko

Nastop službenega mesta
je takoj možen.

Telefon: (0 42 35) 35 50

DOPUST Z NAŠIM TEDNIKOM

v BUDVI — Slovenska plaža

od 3. do 10. oktobra 1989

Cena po osebi: **šil. 3180,—**

V ceni vključeno: prevoz iz
Celovca, polet, 7x polpen-
zion, dvoposteljne sobe,
tuš, wc, prevoz z
letališča do
hotela in
nazaj.

V bližini starega mesta Budva so leta 1983 zgradili novo počitniško naselje „Slovenska plaža“, ki nudi turistom vse udobnosti. Na celotnem počitniškem naselju je zabranjen dovoz z avtomobili. Poleg številnih restavracij, kavarn, trgovin nudi „Slovenska plaža“ mnogo možnosti za športno rekreacijo kot npr. tenis, namizni tenis, rokomet, boccia, surfanje (deskanje) itd.

Prijave sprejemata

uprava Našega tednika, Vinko Kušej, tel.: (0463) 512528-21 in
turistična agencija CARTRANS, Nadja Oraže, tel. (0463) 512680-31

DRUŠTVA UPOKOJENCEV ŠENTJAKOB V
ROŽU, PODJUNA in PLIBERK vabijo na

enotedenski dopust v kraj

BAŠKA — otok KRK

hotel Corinthia (B kat.)

od 22. do 29. septembra 1989

Cena po osebi: **šil 2260,—**

V ceni so vključeni: prevoz z avtobusom
iz Podjune, Celovca in Kožentavre, 7 x pol-
pension, dvoposteljne sobe, tuš, wc.

Baška je poznano klimatsko kopališče in iz-
razito turistično mesto na otoku KRK. Ima
eno največjih in najlepših sončnih plaž na
Jadrani. Plaža se razprostira v polkrogu v
dolžini 1800 m s kristalno bistrim morjem.
Žametno mehko morsko dno z naravnim pes-
kom nudi neplavalcem in otrokom posebne
prednosti. Poleg tega je v Baški vrsta kultur-
no-zgodovinskih spomenikov, med katerimi
je „Baščanska ploča“ iz leta 1102 najstarejši
na Hrvaškem.

SLOVENSKI CARTRANS-HIT z Našim tednikom, 13.–15. okt. 1989

OTOK KRK, BAŠKA, HOTEL CORINTHIA

Pavšalna cena na osebo:

šil. 1.380,—

otroci do 6 let brezplačno;
doplačilo za enopostelno
sobo: 350,—

Prijave sprejemata: Za Naš tednik:
Vinko Kušej, tel.: 04 63 / 51 25 28-21
Pri Cartransu: Nadja Oraže,
tel.: 04 63 / 51 26 80-31

Vabimo vse naše bralke
in bralce na že po vsej
Koroški znani Cartran-
sov-hit, poseben zabav-
ni izlet, ki je prava vese-
lica za udeležence. Vse
tri dni bo zabaval udele-
žence ansambel Ivana
Ruparja, ansambel, ki
je po svojih nastopih
znan tudi že v naših kra-
jih. Uredništvo Našega
tednika se vsako leto
trudi, da organizira za
svoje bralce ugodne po-
nudbe za dopust in iz-

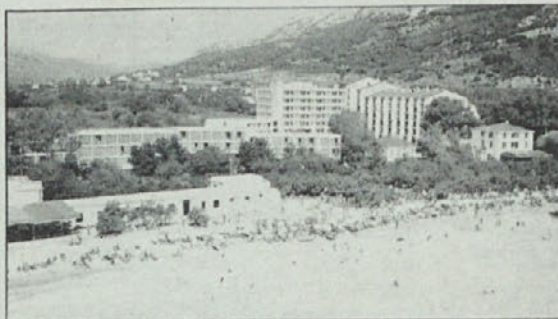
PROGRAM:

Petek: 7.00—8.00 odhodi iz avtobusi iz dvojezičnih občin;
ca. 13.00 prihod na Baško: napitek in sprejem z
ansambлом Ivana Ruparja; namestitve; kosilo
19.00 večerja, nato zabava z ansambлом Ivana Ruparja

Sobota: po zajtrku ladijski izlet: na ladji zabava z ansambлом
Ivana Ruparja. Kosilo v hotelu; popoldne prosto;
večerja; nato zabava z ansambлом Ivana Ruparja

Nedelja: zajtrk
10.00 dopoldanska zabava z ansambлом Ivana Ruparja
12.00 kosilo; nato odhod proti domu

Po potrebi je možen odhod v petek popoldne ob 14. ali 18. uri

lete. Vedno je bil dober
odziv in zabavno vzdušje
na vseh potovanjih. Le-
tos pa vam, drage bralke
in dragi bralci, nudimo
udeležbo na Cartranso-
vem-hitu, da se skupno
poveselimo ob prijetnih
zvokih odličnih muzikan-
tov iz Slovenije na otoku
Krku, v idiličnem kraju
Baška. Nameščen bomo
v novo renoviranem
hotelu Corinthia, ki je
poznani po svoji prijazni
postrežbi.

KOMENTAR

Siegfried Užnik, DSG Sele

Vzdušje v moštvu po porazu v Reichenfelsu je bilo seveda zelo slabo. Ko smo začeli z igro, sem takoj opazil, da te tekme ne bomo dali iz rok, ko pa smo dali še tik pred polčasom drugi zadetek, si je na tihem vsak mislil, da bomo danes na tujem slavili prvo zmago. Igrali smo tudi v drugem polčasu precej boljše od domačinov, na žalost pa je vsak strel domačinov bil zadetek. Vratar

„Potrebujemo izkušenega trenerja!“

Fuchs pa je gostom precej pomagal. Kot cilj smo si postavili v naslednjih treh tekmah (Pokrče, Šmihel, Šentpavel) štiri točke. Kar pa se tiče vratarja Fuchsa, bomo še počakali eno ali dve tekmi, če pa ne bomo prišli v formo, bomo pa zopet reaktivirali Silvota Užnika, ki je pripravljen po daljšem odmoru zopet braniti za Selane. Trenutno igrajo v moštvu pretežno mladi igralci, nujno pa bi rabili izkušenejšega režiserja, ki bi znal voditi posebno mlade igralce. Kakor zglada, pa bomo šele pozimi lahko pridobili kakega igralca, po možnosti naj bi to bil igralec v vezni liniji. Rešiti pa bomo morali seveda tudi problem trenerja. Začasno vodim jaz treninge, odbor pa še ni našel zmožne osebe za trenerja, čeprav so se nekateri trenerji iz Slovenije ponujali po zelo ugodnih pogojih. Od prvega oktobra naprej pa bo zopet vodil treninge Herbert Kulmesch. Najbolj hudo pa bi bilo, če bi letos izpadli iz prvega razreda, kajti za ponoven dvig bi potrebovali dolga leta.

Prvi poraz za Bilčovs

Žitara vas — Bilčovs 1:0 (1:0)

Bilčovs: Woschitz 3, Schlemitz 3, Schellander 3, Partl 3, P. Kuess 3, W. Kuess 2, Ogris 3, Habel 3, Hartl 3, Karlovčan 3, A. Quantschnig 2, (55. Wieser 3).
Žitara vas, 200 gledalcev
Sodnik: Galsek (slab)
Strelci: Hösel (25)
Rdeči karton: Kampusch

Bilčovs je moral tokrat na tuje v Žitaro vas, ki je v zadnjih tekmah bila v krizi.

Bilčovsko moštvo letos še ni podleglo, na žalost pa so bili ravno Žitaračani tista ekipa, ki je prekinila odlično serijo. V 25. minuti je uspelo

domačinu Hāslu po odlični akciji povesti na 1:0. Kmalu nato pa je sodnik Gajsek po hudem prekršku izklopil igralca Kampuscha, gostom iz Bilčovsa pa tudi proti desetim igralcem ni uspelo dati zadetka, čeprav so bili vseh devetdeset minut jasno boljša ekipa.

Rudo moramo premagati

„Ker je izostala načrtovana točka proti Žitari vasi, moramo na vsak način premagati konec tedna Rudo na domačem igrišču,“ tako trener Tone Woschitz po porazu v Žitari vasi. Skrajni čas pa je, da bi zadeli napadalci, saj so v šestih tekmah dali šele tri zadetke.

Podliga vzhod:

1. Liebenfels	6	5	1	0	14:4	11
2. ASK	6	4	1	1	15:7	9
3. Treibach	6	3	2	1	9:4	8
4. Št. Andraž	6	2	4	0	11:8	8
5. Žrelec	6	3	1	2	14:6	7
6. ASV	6	2	2	2	7:4	6
7. Bilčovs	6	1	4	1	3:3	6
8. Vetrinj	6	1	3	2	5:5	5
9. Ruda	6	2	1	3	4:8	5
10. Dobrla vas	6	1	2	3	4:9	4
11. Št. Lenart	6	1	2	3	4:10	4
12. Mostič	6	1	2	3	4:14	4
13. Žitara vas	5	1	1	3	4:9	3
14. Frantsch.	5	1	0	4	8:15	2

Tudi po 6. kolu Selani in Globasnica še brez zmage

Reichenfels — DSG Sele 3:2 (1:2)

Sele: Fuchs 1, Užnik 4, Stern 2, P. Pristovnik 3, Ando Oraže 4, Mario Mak 2, N. Čertov 2, (75. Jug), Kulmesch 3, P. Čertov 3, Mario Oraže 4, Ahim Oraže 3.
Reichenfels: 150 gledalcev
Sodnik: Radl (poprečen)
Strelci: F. Samitsch (20., 71., 83.) oz. Užnik (45.), Ahim Oraže (9.)

Že ob začetku igre je bilo opaziti, da hočejo Selani z vso silo odnesti obe točki iz Reichenfelsa, kar jim je skoraj uspelo. Že kar v deveti minuti je povedel na 1:0 Ahim Oraže, nato so gostje izenačili, tik pred polčasom pa je iz prostega strela iz 30 metrov poslal žogo točno v križ kapetan in trener Sigi Užnik. Tudi v drugem polčasu so bili Selani boljše moštvo, na žalost pa je tokrat dobil kar tri zadetke vratar Fuchs, pri katerih pa ni zastopil najboljšega vtisa. Veliko je bilo razočaranje pri Selanih v 83. minuti, ko so dobili tretji zadetek, ki je bil pravo „velikonočno jajce“. Reichenfels pa se lahko zahvali pri selskem vratarju, da je osvojil obe točki.

1. razred D:

1. Velikovec	6	6	0	0	18:4	12
2. Grebinj	6	4	1	1	15:5	9
3. Metlova	6	4	1	1	14:6	9
4. Šentpavel	6	3	2	1	11:8	8
5. Železna K.	6	2	3	1	11:10	6
6. Labot	6	2	2	2	7:8	6
7. Šmihel	6	3	0	3	5:7	6
8. Podkrnos	5	2	1	2	10:8	5
9. Reichenf.	6	2	1	3	10:13	5
10. Pokrče	5	2	0	3	6:7	4
11. Galicija	6	2	0	4	10:12	4
12. Sinča vas	6	1	1	4	4:16	3
13. Sele	6	0	2	4	4:12	2
14. Globasnica	6	0	2	4	9:18	2

Grebinj: Dve možnosti, dva zadetka

Globasnica — Grebinj 1:2 (0:0)

Globasnica: Smrečnik 2, Sadjak 2, H. Micheu 2, Schatz 3, K. Micheu 3 (65. E. Pajancić), Beliš 3, Gregorič 3, Vavčec 3 (80. Fera), Thonhofer 3, Blažej 3.
Globasnica, 100 gledalcev
Sodnik: Krappinger (dober)
Strelci: Thonhofer (55.) oz. Sumnitsch (80.), Schercher (85.)

Iz enajstmetrovke in prostega strela so dali Grebinjčani dva zadetka in se s tem ponovno vrnili iz tujine z obema točkama. Globašani so bili vseh devetdeset minut jasno boljše moštvo, imeli so precej več deležev od igre, kljub temu pa jim ni uspelo premagati Grebinjčane, ki so na ta dan igrali v zelo slabi formi. Saj je bilo v tekmi videti nekaj lepих akcij, ki so se pa na žalost končale še pred kazenskim prostorom.

S točko se bomo vrnili iz Železne Kaple

V soboto se bosta pomerili Železna Kapla in moštvo iz Globasnice, ki sta pretekli konec tedna zelo nesrečno oddali točke. Železna Kapla je proti zadnjemu iz Sinče vasi dosegla le eno točko, Globasnica pa je doma kljub boljših možnostim podlegla Grebinju. Trener Pavel Štekel si je kot cilj zastavil vsaj točko na tujem, če bi osvojili pa obe, pa bi bilo presenečenje še večje.

Šmihel se je že navadil 1. razreda

Šmihel — Podkrnos 1:0 (1:0)

Šmihel: Leitgeb 4, Djurič 5, H. Krausler 3, K. Berchtold 3, Ramšak 4, Eberwein 3, W. Berchtold 2, Grubelnik 3, (89. Ambrosch 0), Buchwald 3 (86. E. Berchtold 0), Motschilnik 3; Šmihel, 200 gledalcev
Sodnik: Kraxner (slab, bi moral že v I. polčasu izključiti 2 igralca Podkrnosa)
Strelec: Dr. Ivan Ramšak (41. min. 11-m)

Po senzaciji pretekli teden na Metlovi so Šmihelčani tudi tokrat preseletili. V tej tekmi je moštvo spet ojačil dr. Ivan Ramšak, ki pa je šele v teku igre prevzel iniciativo v igri Šmihelčanov. Po prekršku nad Motschilnikom v kazenskem prostoru je dr. Ivan Ramšak potem tudi hladnokrvno izkoristil 11-metrovko in zagotovil Šmihelu obe točki.

Zanimivo je, da je zdaj drugi igral v moštvu borbeni Eberwein — in drugi je Šmihel že zmagal. To je gotovo tudi za trenerja Slanitscha znak, da je treba v 1. razredu igrati bolj borbeno in to je velika razlika do podlige, kjer precej štejejo tudi igralske kvalitete.

Kakor zglada, se je Šmihel že aklimatiziral v 1. razredu. Toda to kolo čaka skoraj nepremagljivi nasprotnik VST Velikovec, ki ima že 12 točk. Toda že proti Metlovi so Slanitschevi fantje poskrbeli za senzacijo, zakaj bi tokrat ne?

41. naslov za Ani Müller

V Innsbrucku je Podgorčanka Ani Müller v teku na 10.000 metrov zmagala in je s tem osvojila že svoj 41. avstrijski naslov. S tem uspehom je podčrtala letošnjo odlično formo. Naslednji veliki cilj pa je zdaj seveda svetovno prvenstvo v Rio de Janeiru.

Priprave Zahomčanov

Zahomčani so se poleti že intenzivno pripravljali na zimsko sezono in so sodelovali na pomembnih mednarodnih konkurencah.

V Reith im Winklu je 12. 7. zmagal Franci Wiegele, 7. mesto pa je dosegel Martin Wiegele. Pri mladincih je zmagal Herwig Millonig.

V Berchtesgadenu je 15. 7. po-

Dalanovičeva šola in talent:

Milan Oraže novi gospodar v kazenskem prostoru SAK

V Selah je Milan Oraže že kot 16-leten igral v I. moštvi, ker je bil že tedaj izredno talentiran vratar. Trener Jože Fera je bil potem pravzaprav prvi, ki je spoznal talent mladega fanta in ga je tudi pospeševal. Kmalu pa se je tudi SAK začel zanimati za vratarja, ki je lani igral še sicer v Selah, SAK pa ga je že poslal v šolo k Dalanoviču. Bivši vratar jugoslovanske reprezentance pa se je izkazal kot odlični učitelj. V letu in pol je Oražu razodel vse skrivnosti vratarske

šole, ki jo je on sam odlično končal pri znamenitem Bearu.

Zdaj igra Oraže v I. moštvi in veliki Dalanovič v drugem. Gotovo bi vsako moštvo na Koroškem (tudi II. ligaš) z odprtimi rokami vzelo Dalanoviča, ki pa zdaj z velikim veseljem spremlja pot svojega učenca. Če se bo potrudil, bo lahko dosegel veliko, tako Dalanovič, ki pa je mlademu vratarju od vsega začetka povedal, da brez dela tudi ni uspeha. Očitno si je to Milan vzel k srcu.

SAK že 13 tekem brez poraza

SAK — ATSV Wolfsberg 1:0 (0:0)

SAK: Oraže 5, Stern 3, A. Sadjak 4, Kreutz 3, F. Sadjak 4, Čertov 4 (72. Wieser), Galo 3, Velik 3, Jovičević 3 (86. Ogris), Blajs 3, Luschnig 4. Igrišče ASV, 400 gledalcev. Sodnik: Hauk (brez napak). Strelec: Čertov (65.).

Brez Hanserja (operiran) in poškodovanih Marjana Sadjaka in Uranka ter bolnega Florjančiča je SAK igral sorazmerno dobro in konec koncev zaslužen zmagal. V prvem polčasu je bila tekma odprta, šele v drugem polčasu je potem SAK bil nekoliko bolj podjeten in je prišel tako tudi do zadetka. Po podaji legionarja Jovičevića je Aleksander Čertov z

močnim strelom z glavo poslal žogo v gol.

Režiserski duo Velik/Jovičević se v tej tekmi ni uveljavil, to pa tudi zaradi tega, ker je igrišče v Annabichlu v zelo slabem stanju. Nedvomno najboljši igralec pa je bil tudi tokrat vratar Milan Oraže, ki je bil gospodar v svojem kazenskem prostoru. Tudi Lojze Sadjak je po nekoliko slabšem začetku v tej sezoni spet pokazal, da je spet v formi, priključil pa se mu je tudi Franc Sadjak. Veselje opazovati pa je slej ko prej „žonglerja“ Manfreda Luschniga, kateremu pa gre včasih ljubezen do žoge predaleč: kljub temu šteje k najboljšim.

V naslednjih tekmah računa trener Lojze Jagodič spet z Marjanom Sadjakom in tudi z Richardom Urankom, ozdravel pa je tudi že Marjan Florjančič. Pri SAK so za naslednje tekme vsekakor optimistični in to upravičeno — slovenski atletiki so že 13 tekem brez poraza.

SAK — ATSV Wolfsberg rez. 3:1

Gole: Ogris (11-m), Hribernik, F. Wieser

Ostali rezultati: Šentvid — Trg 1:1, WAC — Breže 0:0, Borovlje — Klopinj 0:2, Wietersdorf — Lienz 4:1, Irschen — VSV 2:1, Mölltal — Pliberk 0:2

Naslednje kolo: 7. kolo (16./17. 9. 89—28./29. 4. 90): Klopinj — Šentvid, VSV — Borovlje, Wolfsberg — Irschen, Breže — SAK, Lienz — WAC, Pliberk — Wietersdorf, Trg — Mölltal.

Koroška liga:

1. WAC	6	4	2	0	12:3	10
2. Trg	6	4	1	1	11:5	9
3. SAK	6	3	3	0	8:3	9
4. Pliberk	6	3	2	1	11:5	8
5. Št. Vid	6	2	4	0	4:1	8
6. Wietersd.	6	4	0	2	11:9	8
7. Borovlje	6	2	2	2	8:5	6
8. VSV	6	2	2	2	7:5	6
9. Klopinj	6	2	1	3	8:13	5
10. Lienz	6	1	2	3	6:12	4
11. Breže	6	0	3	3	4:9	3
12. Irschen	6	1	1	4	4:9	3
13. Wolfsberg	6	1	1	4	4:11	3
14. Mölltal	6	0	2	4	3:12	2

POKAL NAŠEGA TEDNIKA

KOROŠKA LIGA — SAK

23 točk: F. Sadjak; 22 točk: Stern, Velik, A. Sadjak; 21 točk: Čertov; 19 točk: Kreutz, Galo, M. Oraže

PODLIGA VZHOD — BILČOVŠ

26 točk: Woschitz; 24 točk: Karlovčan; 23 točk: Partl; 22 točk: P. Kuess; 21 točk: Schlemitz; 20 točk: Schellander, Ogris

1. RAZRED D

23 točk: H. Krausler (Šmihel), Djurič (Šmihel); 20 točk: Uznik (Sele), Leitgeb (Šmihel); 19 točk: Schatz (Globasnica), K. Berchtold (Šmihel); 18 točk: Gregorič (Globasnica), P. Čertov (Sele); 17 točk: Buchwald (Šmihel); 16 točk: Fuchs (Sele), Smrečnik (Globasnica), Mak (Sele), Ahim Oraže (Sele)

„Znesel“ je velikonočno jajce

FRANC FUCHS

Selani so letos iz Slovenije pridobili vratarja, ki naj bi okrepil moštvo. Toda že v prvih tekmah vratar ni branil tako, kakor so si na stadionu pod Košuto predstavljali, proti Reichenfelsu pa je imel vratar kar predčasno „veliko noč“ in je menda spustil v gol tri „velikonočna jajca“. Zdaj Selani seveda upajo, da bodo pri vratarju na vrsti drugi prazniki.

Igralec in trener tedna

DR. IVAN RAMŠAK

Preteklo soboto je za Šmihel dal zmagoviti gol iz enajstmetrovke, dan navrh pa je v Obervellachu kot trener Pliberka zmagal 2:0. Torej je v dveh igrah osvojil kar štiri točke. Prednost pa ima vsekakor trenersko mesto pri Pliberku, s katerim je že na 4. mestu lestvice. Pozimi pa bi dr. Ramšak rad tudi igral spet za Pliberk, ki se namerava še enkrat pogajati s SAK.

stal Franci Wiegele šesti (zmagal je Haim). V Reith im Winklu je bila 28. 7. že naslednja tekma. Pri mladincih je Herwig Millonig zmagal, Hannes Frank in Niko Zwitter pa sta se uvrstila na drugo oz. tretje mesto. Pri mladincih II. je Günther Kaiser postal drugi, pri šolarjih Thomas Thumglitsch tretji. V splošni skupini se je uvrstil Martin Wiegele na 11. mesto. Na mednarodnih poletnih skokih 5. 8. v Berhtesgadenju je zmagal Vettori, Franci Wiegele je postal trinajsti. Isti dan pa je na nočnem skakanju v Kranju Christian Moser šest. Na otvoritvi skakalnice 6. oz. 7. 8. v Sebenju je pri mladincih postal Moser drugi, v spl. sk. pa Martin Wiegele deseti. Na 90-metrski skakalnici v Berhtesgadenju pa je Franci Wiegele 19. 8. postal drugi, zmagal je Heinz Kuttin. Na 1. tekmi turneje Alpe-Jadran v Titovem Velenu je 27. 8. zmagal Martin Wiegele (do letnika 70), v letniku 71—72 pa Moser Christian. Na 2. tekmi turneje v Eisenerzu je pri mladincih dosegel 2. mesto Niko Zwitter, pri juniorjih pa Martin Wiegele. V skupnem seštevku turneje je pri mladincih postal Christopher Knes tretji, pri mladincih II. pa Moser Christian drugi. Pri juniorjih je zmagal Martin Wiegele.

Gledališče tudi kot jezikovna šola

Letošnji gledališki in lutkarski seminar je Krščanska kulturna zveza priredila že petnajstič. Od prvega seminarja leta 1974 pa do tega jubilejnega petnajstega se je na koroških podeželskih odrih marsikaj spremenilo. Tudi vedno več skupin in udeležencev se je tega seminarja udeleževalo. Letošnjega seminarja v Fiesi se je udeležilo osem skupin ali bolj slikovito 75 mladincev.

O uspešnosti tega seminarja bodo pričale gledališke predstave. Prvi predstavi sta napovedani za začetek oktobra. Pripravili jih bosta gledališki skupini iz Sel in Velikovca.

Naslednje skupine so se udeležile letošnjega gledališkega in lutkarskega seminarja: lutkovna skupina dunajskih študentov (igra MAČKON SE ŽENI, režija Tine Varl), gledališka skupina PD "Lipa" v Velikovcu (igra MALI STRAH BAV-BAV, režija Branka Bezeljak), mladinska gledališka skupina KPD "Planina" v Selah (igra

75 udeležencev je bilo letos v Fiesi, kjer so bile priprave na novo gledališko sezono. Osem skupin bo v kratkem nastopilo po naših odrih, da spregovorijo v govorici odrskega giba.

ZMAJ, režija Franci Končan), lutkovna skupina KPD "Šmihel" (igra DOMOVINA, režija Štef Merkač), gledališka skupina graških študentov (lastno besedilo v lastni režiji), mladinska gledališka skupina SPD "Gorjanci" iz Kotmare vasi (igra ŽE, ŽE, KAJ PA POKLIC?, režija Pavle Zablatnik), mladinska gledališka skupina SPD "Srce" iz Dobrle vasi (igra LAŽNIVEC, režija Zdravko Župančič) in mladinska gledališka skupina SPD "Radiše" (igra NAŠI TRIJE ANGELI, režija Jaša Jamnik).

Tajnika KKZ, Nužeja Tolma-

jerja veseli, da so se letošnjega seminarja udeležile tri nove mladinske gledališke skupine (Kotmara vas, Dobrla vas in Radiše). Vendar mu to veselje kali tudi dejstvo, da se letošnjega seminarja nista udeležili dve skupini, ki sta redno prihajali na te seminarje. Imensko sta to **oder mladje in lutke mladje**. Vzrok vidi Tolmajer v tem, ker "so se tem skupinam vedno delale težave, vrhu tega pa je Koroška dijaška zveza v zadnjih letih zelo neaktivna". Tolmajerjeva želja je, da bi ti skupini ponovno zaživel, kajti "prav iz odra mladje in lutk mladje so

režiserjih, ki prihajajo iz Slovenije, "najbolj otipljivo in vidno pomoč, ki je v pravem pomenu besede skupni kulturni prostor v praksi". — Še dve osebi je treba omeniti v zvezi z gledališkim in lutkarskim seminarjem v Fiesi. Ana Mlakar je skrbela za lepo slovenščino in Mira Mijačević za pravilni odrski gib.

Pa še nekaj razveseljivega ob rob: Selsko skupino je v Fiesi obiskala delegacija občine iz Sel in Škofje Loke. Delegacijo iz Sel sta vodila župan Engelbert Wassner in podžupan Nanti Olip. To je bilo prvič, da je kdo od politikov obiskal ta seminar. vg

delali prve korake režiserji kot Pavle Zablatnik, Štef Merkač, Marjan Sticker in še kdo".

2. seminar v Fiesi

Nužeja Tolmajer tudi ugotavlja, da se jezikovna podoba igralcev, ki se leto za leto udeležijo teh seminarjev, spreminja na boljše. "Gledališče je za te mlade prava jezikovna šola, ki jo lahko sami oblikujemo." Tudi vidi Tolmajer v

Globaško žegnanje — prijetno in domače

Tudi letos so vabili Globaški puebi na že tradicionalno globaško žegnanje. Čeprav se v soboto zvečer ni odvzalo toliko obiskovalcev kot pričakovano, je ansambel "HOT-HOT-HOT" navdušil s svojo izvrstno glasbo vse navzoče. V nedeljo dopoldan pa so puebi vabili farane pod farno lipo, na pravo domačnost.

Vaški dopoldan pa so popestrili strelci iz Male vasi, Globasnice in Podroj. Zvečer se je zbralo mnogo ljudi na večer domačih pesmi. Šteklnova dvorana je bila do zadnjega zasedena. Nastopali so družina Lipusch, Smrtnikovi bratje, domači kvintet, Štebenski fantje, Jauntaltrio in folklorna skupina domačega društva. Še posebno so se domačini razveselili nastopa organizatorja globaškega žegnjanja "Globaških puebov". Globaškim puebom je na 5. žegnanju ponovno uspelo organizirati zanimiv kul-

turni spored. Zahvala velja vsem podpornikom, Narodnemu svetu, državnemu poslancu Karlu Smolletu, županu Albertu Sadjaku, podžupanu Janezu Hudlu, mesarju Wölblu, pekarju Greinerju, Šoštarju, Šteklnu, župniku Petru Štickru in Posojilnici Pliberk. Brez te podpore bi ne bilo možno zbrati podporo za restavracijo cerkve na Hemi. Ob razlaskem žegnanju v nedeljo si lahko vsak ogleda pred kratkim odkrite freske iz 17. stoletja v cerkvi na Hemi. SaBe

ZGORAJ: Stari običaji in vaška skupnost so jim zelo pri srcu. Strelci vsako leto popestrijo globaško žegnanje. "Možnarje" so prinesli iz hrama samo za sliko za Naš tednik, saj se jih ne sme več uporabljati.

SPODAJ: T' pravi vaščani gojijo lepo domači pesem in besedo.